

Chambre des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE 1954.

17 JUIN 1954.

PROJET DE LOI

relatif à la majoration du nombre des échevins
dans certaines communes de villégiature.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA
COMMISSION DE L'INTÉRIEUR (1),
PAR M. DE COOMAN.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission de l'Intérieur s'est réunie le 18 mai 1954 pour examiner le projet de loi tendant à augmenter le nombre d'échevins dans certaines communes de villégiature.

Une longue discussion a eu lieu entre les commissaires sur la définition qu'il conviendrait de donner à l'expression : « Communes de villégiature ». Quels critères pourraient être pris en considération pour déterminer si oui ou non une commune peut être admise comme centre de villégiature ?

Il semble bien que le projet initial ne visait que les communes du littoral. Mais le Sénat qui en a discuté a élargi le projet en y incorporant des communes des Ardennes.

Un commissaire souligne que l'exposé des motifs est précis en ce qui concerne la définition du concept : « communes de villégiature ».

Il fait en outre remarquer que le projet donne à l'exécutif le moyen de fixer sa jurisprudence.

Le Conseil d'Etat à qui l'avant-projet avait été soumis a fait remarquer dans son avis du 2 mars 1954 :

« L'avant-projet tend à conférer au Roi le pouvoir d'augmenter d'une unité, à la demande du Conseil Communal, le

(1) Composition de la Commission : M. Philippart, président; MM. Bijmens, Develter, Kiebooms, Kofferschlager, Lefère, Meyers, Moyersoens, Streef, Van Acker (Benoit), Van den Eynde, Verroken. — Bonjean, Bracops, De Cooman, Demets, Demoitelle, Merlot (Joseph-Jean), Peereboom, Sainte, Van Cleemput, Van Eynde. — Blum, Cooremans.

Voit :

Kamer der Volksvertegenwoordigers

BUITENGEWONE ZITTING 1954.

17 JUNI 1954.

WETSONTWERP

betreffende de verhoging van het aantal
schepenen in sommige villegiatuurgemeenten.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR
DE BINNENLANDSE ZAKEN (1), UITGEBRACHT
DOOR DE HEER DE COOMAN.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Uw Commissie voor de Binnenlandse Zaken kwam op 18 Mei 1954 bijeen om het wetsontwerp betreffende de verhoging van het aantal schepenen in sommige villegiatuurgemeenten te bespreken.

Een lange bespreking ontspon zich tussen de leden van de Commissie over de betekenis die moet gehecht worden aan de uitdrukking « villegiatuurgemeenten ». Welke criteria kunnen in aanmerking worden genomen om uit te maken of een gemeente al dan niet als villegiatuurcentrum kan worden beschouwd ?

Het schijnt wel dat het oorspronkelijk ontwerp alleen de gemeenten van de kust betrof. De Senaat, die het ontwerp heeft behandeld, heeft het echter uitgebreid door de gemeenten van de Ardennen er in op te nemen.

Een lid van de Commissie stipt aan dat het begrip « villegiatuurgemeenten » nauwkeurig in de memorie van toelichting wordt omschreven.

Hij merkt bovendien op dat het ontwerp aan de uitvoerende macht het middel verleent om haar rechtspraak vast te stellen.

De Raad van State, waaraan het vóór-ontwerp werd voorgelegd, merkte in zijn advies van 2 Maart 1954 op wat volgt :

« Het vóór-ontwerp strekt er toe, de Koning te machtigen, om het aantal schepenen van de villegiatuurgemeen-

(1) Samenstelling van de Commissie : de heer Philippart, voorzitter; de heren Bijmens, Develter, Kiebooms, Kofferschlager, Lefère, Meyers, Moyersoens, Streef, Van Acker (Benoit), Van den Eynde, Verroken. — Bonjean, Bracops, De Cooman, Demets, Demoitelle, Merlot (Joseph-Jean), Peereboom, Sainte, Van Cleemput, Van Eynde. — Blum, Cooremans.

Zie :

nombre des échevins dans les communes de villégiature de la côte comptant de 3,000 à 10,000 habitants.

» Jusqu'à présent, le nombre des échevins, même lorsque la situation propre de certaines communes nécessitait des mesures particulières, a toujours été réglé par la loi elle-même. Ni le Roi, ni les communes intéressées n'ont à intervenir à cet égard.

» L'avant-projet aura donc pour effet d'introduire pour la première fois en cette matière dans la loi organique des institutions communales l'intervention des communes intéressées et l'appréciation discrétionnaire du Roi quant à la composition du collège échevinal. »

Tel fut aussi l'avis de plusieurs commissaires qui ont souligné le danger de modifier les dispositions de la loi à l'occasion de situations temporaires, et celui de donner ce pouvoir d'appréciation au Gouvernement qui pourrait se laisser influencer par des considérations politiques.

Le projet en discussion a été vivement combattu par plusieurs commissaires qui ont estimé ne pouvoir se rallier aux arguments invoqués en faveur du projet.

S'il est exact que certaines communes voient leur population se modifier très sensiblement pendant la période estivale, ce ne sera pas la désignation d'un échevin en plus qui simplifiera la chose.

D'autres communes, qui n'ont pas ce mouvement extraordinaire de population, pourraient, elles aussi, invoquer des arguments justifiant l'augmentation du nombre d'échevins par exemple là où existent des régies, un abattoir, etc.

Invoquer que pour les communes dites de villégiature, il conviendrait de permettre au nouvel échevin de préparer en hiver le programme et assurer la propagande pour la période estivale, permettrait à toutes les localités touristiques de solliciter la même faveur.

S'en tenir au contraire, ainsi que le propose un commissaire au projet initial et ne laisser bénéficier de cette faveur que les communes de la côte, amènerait automatiquement une réaction des communes de Wallonie, ce qu'il convient d'éviter.

Un commissaire ayant proposé de reporter la discussion à une séance ultérieure à laquelle participerait Monsieur le Ministre de l'Intérieur, il fut souligné que le projet n'ayant aucun caractère politique, les débats pouvaient être clos ce qui fut décidé par la Commission par 10 voix contre 3.

Plusieurs membres ont suggéré de revoir entièrement l'article 3 de la loi communale et peut-être serait-il alors possible de trouver une solution au problème soulevé par le projet actuellement en discussion.

Ce projet mis aux voix fut rejeté par la majorité des membres de la Commission (11 voix contre 6 et 1 abstention).

Le Rapporteur,
R. DE COOMAN.

Le Président,
M. PHILIPPART.

ten van de kust welke 3,000 tot 10,000 inwoners tellen, op aanvraag van de gemeenteraad, met een eenheid te verhogen.

» Tot nog toe is het aantal schepenen steeds bij de wet zelf geregeld, zelfs in gemeenten waar de bijzondere toestand bijzondere maatregelen noodzakelijk maakte. Noch de Koning, noch de betrokken gemeenten behoorden daarin op te treden.

» Met het vóór-ontwerp zullen dus voor het eerst in deze aangelegenheid het optreden der betrokken gemeenten en de discretionnaire beoordeling door de Koning van de samenstelling van het schepencollege in de organieke wet op de gemeentelijke instellingen worden ingevoerd. »

Dit was eveneens de mening van verscheidene commissieleden, die de aandacht vestigden op het gevaar dat besloten ligt in een wijziging van de bepalingen van de wet naar aanleiding van tijdelijke toestanden en in het verlenen van het recht tot beoordeling aan de Regering, die zich door politieke overwegingen zou kunnen laten beïnvloeden.

Het ontwerp in behandeling werd scherp bestreden door verschillende leden van de Commissie, die gemeend hebben de argumenten die vóór het ontwerp werden aangevoerd, niet te kunnen aanvaarden.

Alhoewel de bevolking van sommige gemeenten tijdens de zomerperiode in zeer grote mate wordt gewijzigd, zal de zaak toch niet vereenvoudigd worden door de aanwijzing van een schepen meer.

Andere gemeenten, welke die buitengewone wijziging van bevolking niet kennen, zouden eveneens argumenten kunnen aanvoeren tot verantwoording van de verhoging van het aantal schepenen, b.v. waar regieën, een slachthuis, enz. bestaan.

Indien men aanneemt dat men, in de zgn. villegiatuurgemeenten, aan de nieuwe schepenen de mogelijkheid zou moeten verlenen om in de winter het programma voor te bereiden en te zorgen voor de propaganda met het oog op de zomerperiode, zou men aan alle touristische centra toelaten dezelfde gunst aan te vragen.

Indien men, integendeel, zoals door een commissielid wordt voorgesteld, blijft bij het oorspronkelijk ontwerp en het voordeel van die gunst alleen verleent aan de kustgemeenten, zou men onmiddellijk een reactie van de Waalse gemeenten uitlokken, wat moet vermeden worden.

Nadat een lid van de Commissie had voorgesteld de bespreking tot een latere vergadering uit te stellen, waaraan de Minister van Binnenlandse Zaken zou deelnemen, werd er op gewezen dat het ontwerp geen enkel politiek karakter heeft en dat de bespreking derhalve kon gesloten worden, waartoe door de Commissie met 10 tegen 8 stemmen werd besloten.

Verscheidene leden stelden voor artikel 3 der gemeentewet volledig te herzien. Wellicht zou dan een oplossing kunnen gevonden worden voor het probleem dat het thans behandelde ontwerp doet oprijzen.

Dit ontwerp werd in stemming gebracht en door de meerderheid van de leden der Commissie verworpen met 11 tegen 6 stemmen en 1 onthouding.

De Verslaggever,
R. DE COOMAN.

De Voorzitter,
M. PHILIPPART.